

Slotverhaal

Nu

LANG GELEDEN WOONDEN er jagers in ons land. Ze heetten Jurre of Maren. Hun kleinkinderen Roem en Ronda werden de eerste boeren. Ons land kreeg graven en gravinnen: graaf Floris van Holland en gravin Jacoba van Beieren. Er kwamen prinsen: Willem I, Willem II, Willem III, Willem IV en Willem V. Er kwam een tijd van koningen: Willem I, Willem II en Willem III. Prinsessen werden koninginnen: Wilhelmina, Juliana en Beatrix. Er kwamen oorlogen waarin gewone mensen helden werden: Kenau Simonsdochter Hasselaer en Anne Frank. Rembrandt en Van Gogh werden beroemde schilders. Herman Boerhaave en Aletta Jacobs werden bekende dokters.

Ook nu, in onze tijd, worden er mensen beroemd. En nog steeds worden er prinses en prinsessen geboren.

Niet eens zo heel lang geleden kregen prins Willem-Alexander en prinses Máxima drie dochtertjes: Amalia, Alexia en Ariane.

Komt er dan nooit een eind aan al dat 'lang geleden...'?

Ja, nu, op dit moment, terwijl je naar dit verhaal luistert. Bij vandaag houdt de geschiedenis op. Bij jou.

En wanneer begint de geschiedenis dan?

Ook bij jou. Wat jij vandaag hebt meegemaakt, is morgen geschiedenis geworden.

Al dat 'lang geleden...' hoort bij jou. En jij hoort bij de geschiedenis. Alle mensen in dit boek zijn een beetje jouw familie. Ze zijn je vaders, moeders, overgrootouders, betovergrootouders, betbetovergrootouders, en ga zo maar door. Over een poosje zeg je misschien zelf: 'Weet je nog, toen ik klein was...?' Net als Moon. Moon?

Dat is de zoon van Liesje. Ja, ook Liesje, de dochter van Michiel en Agnes, is alweer groot geworden.

Vorige week gingen Liesje en Moon op bezoek bij opa Michiel en oma Agnes. En ook overgrootvader Jacob en overgrootmoeder Hanna waren er. Die zijn al oud! Die zijn al ver in de tachtig. Hanna loopt een beetje krom, met een rollator. Maar ze weet nog alles.

Toen Liesje de koffie had ingeschonken, zei Jacob: 'Weet je nog, Hanna, toen het oorlog was? Toen dronken we cichorei.'

'Nu geen verhalen over vroeger, opa,' zei Liesje.

Maar Moon vroeg: 'Wat is dat, gropa Jacob?'

'Dat was nepkoffie die van wortels was gemaakt, Moon,' legde Jacob uit. 'Denk maar aan witlof, daar leek het op.'

'Jij bent al heel oud, hè?' zei Moon. 'Dan heb je heel veel lang geleden om over te vertellen.'

'Ja, jongen,' zei Jacob. 'Jij bent nog lekker jong. Jij hebt een heel leven voor je.'

Moon pakte de hand van zijn overgrootvader.

'Gropa, kom je mee naar buiten?'

'Wat wil je dan doen?'

'Ik wil op de schommel.'

'Maar je bent nu toch groot? Je kunt toch zelf schommelen?'

'Ja, gropa, maar ik vind het zo leuk als je duwt. Weet je nog wel? Net als lang geleden, toen ik klein was.'

Lachend stond Jacob op en ging met zijn achterkleinzoon naar de tuin om samen te schommelen.

En zo... zou het best wel eens echt kunnen gebeuren.